

چینی بادشاہ

یہ کسل کن ملے چک لہ بادشاہ چک یودسوک جو۔ کھو لہ بو خسوم
یودپنی انسوک۔ ٹھرمہ بوی منخ پو لہ شاہ زمان، برمہ بوی منخ پو لہ شیر زمان،
ٹھوٹے لہ زیر پیا سر زمان۔ گوانہ دے بو خسومکا سبق لہ تنگے ڈگری پھمے
کھونگ تنگ نو ڈوکے یودپا۔ یودپنی وخننگ تا بادشونی فرونی بیاجس کن چنگ
چنگ ڈوکسی، یودپا نہ تا یول می شدیا نہ گرونگی شدیا نہ شکایت اونگما ریاجس۔ اونگما
نہ کھونی پھونگو وزیر پو لہ اسقلدے وزیر زیر بی انسوک۔ گوانہ اے گرونی ترانگپہ
ٹھرونی سی اسقلدے وزیر لہ شکایت بیاس، “لے وزیر کسل یانگ بادشاہ لہ کھوری
فرو خسومکا لہ بختون بیوس زیرے زیر۔ یولنگ نہ شکایت اونگما ریاجسید۔“

زیرا چک اسقلدے وزیری سی اے وزیر چوبدون پو لہ
زدمے کھیونگے کھونگ لہ زیرس، “گوانہ گرونی رول لہ نہ شکایت اونگسید، دو لہ چہ

بید؟“

”لے وزیر کسل نئی گوتھوس پو یانگ، یانگ بادشاہ لہ زیر۔“

بادشاہ لہ کھوسی زیر باچک بادشاہ سی، ”اونا اے وزیر گن سے زدوم۔
 کھدانگ مید پنی نئی چنگ لس چی مید۔ گوانہ گا شہری بادشی بوٹوے ننگ نہ دو لہ لغم
 تھونمے تنگٹوک۔“ یلے کسل دے اسقلدے وزیر کلے وزیر چوبگیاد پو زدمسے
 کھیونگس جو، دربار بیاس جو۔ یلے کسل کھوٹی سی گراخفو بحقو بیاس۔ گا شہرنگ نہ
 کھیونید، ژوک شہرنگ نہ کھیونید؟ زیرے۔

گوانہ سوسی زیرس ”یمن شہرنگ نہ کھیونید۔“

سوسی، ”زومنگ نہ کھیونید۔“

سوسی، ”برطانیگ نہ کھیونید۔“

زیر باچکانا دے گنگمی خپرو ژھنے من پو جر بہ وزیر چک یو دسوک کھو چب
 چدے دوس۔ دیکھ نہ دوسی زیرس، ”نالہ کھتی دی خپرو چنگ سے مہ پھودس۔“

”اونا چہ بے ان؟“

”دو دو بیا رگو سید، بادشی بو خسومکا لہ دا ریرے نجوریرے من۔ منے

گھری ہندوق فُود تونگ۔ سوسو سوسو لہ پچھودنی سادا فونگ زیر۔ کھودانی سی گا فنگس
 نہ فونگ۔ دا فونگ زیرے نہ کھونی دا فونقی ملسی کھ کھودانگ نمہ تُلے سونگ زیر۔
 ہا یو بادشاہ ان ہا یو وزیر ان۔ دو کھوتی تقدیر ان۔“

بادشاہ لہ ترس، “چنا جو یو لیا نمو گوید؟“

بادشاہ سی ”لیا نمو گوید“ زیر بانہ کھونگ لہ داریرے نجو ریرے منس جو۔
 منے نہ گھری ہندوق فُود تنگس۔ یا کھدانگ لہ گرکھی ساری فونگ۔ کھدانگ لہ گار
 فنگ سنی اونگس نہ فونگ۔ دے فزونی سوسو سوسو لہ پچھودنی ساری دا فنگس۔

فنگسے نہ تا جتھے نیس خسومی جو کٹو سوسو سوسوے دا فنگفی رول لہ ہلتا
 سونگس۔ ٹھرمہ شاہ زمانی دا فنگفی رول لہ ٹلے گوانہ دویمنی بادشی کھری ہندوق
 زوکسیدسوک۔ کھو لہ تمین شہری بادشی بوٹو بخستون بیاسے کھیونگس۔ برمہ لکی دا فنگفی
 رول لہ کھو کھوانگ ٹلے سونگس۔ شیر زمان دا ٹلے گوانہ ایران شہری بادشی
 ہندوق فوقسیدسوک۔ دو بی بوٹو کھوسی بخستون بیاسے کھیونگس۔ لوس جو تا سر زمان۔
 گوانہ کھوئی دے خان پو، خسوم کوینگ نہ بوا، زی، گرونگی گنگمگ نو رینگن یودپنی
 انسوک۔ سر زمان لیگی مسینگ صورت کمال یودپنی انسوک۔ تا راجی کھہ ڈوک
 چارے کھوانگ، کھوانگ یودپنی انسوک۔

گوانہ ترس بوانہ زی سی، ”لے بی لکی اوت سر زمان، شاہ زمان نہ شیر
 زمان لہ تمین شہرنگ نہ کھیونگس، ایران شہرنگ نہ کھیونگس، کھری دا گار فوس؟ کھری
 بخستونی ہرمگ چی مید۔“

زیر باچک کھوسی زیرس ”بوانا سی تھنگار لہ خم لہ فنگفی ان۔“

”مہ تھنگار لہ خم لہ فنگفی انا؟ اونا تھنگار لہ خم لہ فنگسید نہ نئی یولی گا
 ہندوق چگی کھہ فوقسیدا ٹول۔“ یلے کسل چین شہری رگیاسترد ڈھنگمگ نو ٹلے

کھورے کھولہ دامہ تھوبا لوقسے اونگس، اونگسے ننگ نوتھونس جو۔ گوانہ کھولہ زنا
 بوٹو چگی کھیونیدیا ژونمو چگی، دے ژونمو سی زنا کھیونیدیا کھوسی زنا زیدیا جو۔ کھو
 کھوری خسمبا چنگ دُگیدا۔ ابا بوا نہ زی سہ، اسقلدے وزیر سہ، اے وزیر
 چوبدون پو سہ ژھرہ فرو نیسکی بخستون سونگس، ژھوتے فرولہ بخستون مہ سونگس
 زیرے فکرنگ دُگیدا جو۔

دیکھ نہ حق کُنگ نہ حق چک، کھوانگ لہ خسمس، ”اونائی یا بروق
 بوق کُنگ نو گار فوقسیدا دے دا؟“ زیرے کھو چھریدار چک جنگموری تنگس جو،
 تنگسے نہ کھو بروق لہ سونگس، ”سترقہ گونمو تھوبس نہ دولہ فنگسے کھیونگنوک۔ تا مید نہ
 نری دا تھوتوک، نائی دا ژلے گک۔“ زیرے دا ژلے سونگس۔ گوانہ چھونو
 کز بور تھنگ چنگ نو کارفو فونگ چک یودسوک، دے کارفو فونگ پو لہ دا ژوکسے
 یودسوک۔ یلے فی دا دکھ ژوکسے ننگ۔ کارفو فونگ پو لہ دا ژوکسے یود پو کھولہ
 تھونگس، تھونگما نہ ”یلے شردے چن بادشاہ فی دے داؤ دی کارفو فونگ پو لہ
 ژوکسے ننگ۔ تا دیولہ چہ بیک؟“ زیرے دا سہ مہ فودپا کھو ایننگ یقسے نہ یول لہ
 لوقسے اونگس۔ یول لہ لوقسے اونگسے گرونی فرونگ زدمس۔ تا دی بادشونی خیال کن
 عجیب دُوکپی۔ ہنہ چہ مید، ہنہ کھور بہ مید۔ گینٹی شیب کلس جو ککے نہ کھیرس۔

کھیرے دے تھنگ پیکھ تھونس۔ تھونے نہ دے فونگ پو بی کنڈیری ہرکو چوکس۔
 چوکے نیمو گنگمہ ہرکوین دُوکے دُوکے تھرے مَرے نہ دیرے دے فونی چھن
 چلنگ نہ خونگ چک بیونگس۔ بیونگما نہ کھو ژھد زیرس۔ کھوانگ لہ سے خسمس، ”دے
 فرونگ ہلتو خسے ہا ہی سونگس ہرکو لدنا مید، نانگ سے عقل مید پو لہ ہلتوس، کھور بہ
 بُور بے، پے بے سے کھورے مہ اونگما۔“

گوانہ دے فرونی سی ترس، ”لے کسل یانگ دی فونگ پو لہ چہ بے
 ان؟“

کھوسی زیرس، ”یار دو لیگی رگشے ننگ۔ گوانہ تی کھری کنڈیری ردونگ
 سنینگمہ سونگسید۔ یار دو چھسے دیکھ تنگما کھیرید۔ دونگ دو سے دونگ، دی گینٹی شیلیب
 کُن پیکھ فنگسے دونگ۔“ فنگسے کھونگ لوقس جو۔ اونگسے دیرے دے ژونموسی ینگ
 کھور بہ نیس کھیونگس یو زو سے پلنگ پیکھ فرید لہ فنگس۔ گیونخسپا نہ کھو ینگ زنا بنے
 مہ کھور با کھوانگ ژا سونگس۔ سونگسے دے بُودنی دے خونگ پو فل چن بیاس۔
 کھوانگ چھود پو گوا چک کھو بسم اللہ زیرے دوری ننگجونگ سونگس۔ گوانہ دیکھ
 تھیمبے یودسوک۔ دے تھیمبو رگلے گمبا ہرژینگ تھونما نہ لم چی یودسوک۔ دے لم پو

سہ رگلے ننگجنگ گوا نہ ڈھونڈے زگو چک یودسوک۔ دے زگو فیسے ایدنگ گوا
 چک نہ یا پروردگارِ عالم دینگ نو اپنی چک یودسوک۔ دے اپنی چوچو نیسکا دون
 لہ یقیا مہ تھیا قیا چک پو دون لہ یقے چک پو گیب لہ فنگسے یودسوک۔ کھو لہ
 خمس ”یا شزدے چن بادشاہ دی اپنی سی تا ننگ زید۔“ کھو لہ خمس، ”تا نا
 لوقسے گکپا نری مقصد پیکھ تھونا مید۔ تا پیکھ دُکتوکپا دے اپنی سی نا لہ چہ
 بیات؟“ گلے ہلتو فریدی کھ سونگسے نہ یا اپنی گیب لہ فنگسے یودپنی چوچو لہ کھا
 بورس، انو زیرس۔ کھا بوربا چک اپنی سی یا جنگمگ تھسے نہ تواق لینے دُونو بل چہ
 کھلین یودسوک پیکھ مے سہ تنگسے یودسوک، یا مینگ نو ہرٹوسے نہ فیونگسے فنگس۔

دیکھ نہ زیرس، ”روسپہ تھوسپا خمی بیابو سے کینوق مہ تھونمی ملسی کھ
 کھیانگ چہ بیاسے تھونس؟ کھیانگ سو ان گانگ ان؟ چا اونگنی ان؟ چہ بی اونگنی ان
 کھیانگ؟“

زیربا نہ تا مومے دے شکل و شمائل پو تھونگسے کھو جکھسے یودپنی۔
 جکھسین کھوسی زیرید، ”انو جو گیونخسے یانی سی نی دی کنگمہ لقیہ سنگ ڑھکسے خم خم
 سونگسید یانگ یونگ لہ سمن بیوس، دیکھ نہ یانگ لہ نی مقصد پو زیرید۔“

دو زیربانہ اپنی سی اوبلوی تھقے کھیونگس جو، دولہ سکوس۔ دیکھ نہ ترس،
 ”چا اونگفی ان؟“

کھوسی زیرید ”یا لہ انونا چینی بادشی بو ان۔ گوانہ نی وزیر کن نہ بوا سی
 نی بخشون بیا لہ شہر کنگ نہ بادشی بونونگ بخشون بیا سے کھیونگما لہ ہلپہ تنگما ریاحسیدپا۔
 دے من نہ نی جربہ وزیر چک یودپاکھوسی زیرس، دو بین ڈوگیدا، ڈانگ نئے
 ژلے گار کھورید۔ کھودانگ خنومکا لہ داریرے جو ریرے من، منے نہ گھری ہندوق
 فودتونگ۔ کھونگ لہ دا فودتونگ زیر۔ زیرس نہ کھوتی دا فونقی رول لہ کھودانگ ژلے
 گ۔ دو زیرے نیا سی دا فودتنگس، تنگما نہ ککاشاہ زمانی دا یمن شہری بادشی گھری
 ہندوق پیکھ کھیر سیدسوک۔ کھوسی یمن شہری بادشی بونو بخشون بیا سے کھیونگس۔ برمه
 لکی دا ایران شہری بادشی گھری ہندوق زوکسیدسوک، کھوسی ایرانی بادشی بونو
 بخشون بیا سے کھیونگس۔ ناسی تا ملا خنم لہ فنگفی انپا۔ ژلے کھورے مہ تھوبا نا ژلے
 اونگما نہ دی تھنگ پیکھ دی کارفونگ پو یودسوک، دو بیکھ فو قے یودسوک۔ گوانہ
 نایوری ژلے اونگفی ان۔“

دو زیربانہ اپنی سی زیرس، ”لے ملی اتانی شیدیا یانگ لہ منا یودپنی

خاتون چچی چنگ سے مید۔ (اپنی چھن پنگ نو شدی فرو چک یو دسوک۔) فی شدی یا
شدی فرو یو۔ یو یانگ کھدے گوید نہ سونگ۔ ینگ چنگ سے مید۔“

گوانہ کھولہ خمسمس، ”یا شزدے چن بادشاہ نری قسمت پنگ کھوانگ یو
یو پنی ان۔“ زیرے نہ لیا نموگک جو زیرے دے شدی فرو اپنی شدی نہ کھوسی
کھیونگسے بروق لہ نہ بلبے اونگسے گمبہ شلمی ہرڑے کھے تھونما نہ شام ٹھب ٹھوب
سونگس۔ کھدے اونگسے دیرے کھوری کمرنگ ینگ سونگس۔ سونگنی بنگ لہ پلنگ
پیکھ فرید لہ فنگس۔ شدی فرو پلنی اوق پنگ تنگس۔

دے من نہ ژونموسی چپاتی نیس نہ سبق چچی کھیونگس۔ دیکھ نہ دسترخوان
تنگس۔ دے من نہ دے چھڑو شدی فرو سوسی پلنی اوق پنگ نہ بیونگسے دے چپاتی
چک پوکھوانی کھیرس۔ کھیربا نہ دو ژونمو لہ چوق تھونگس۔ تھونگما نہ مو دروس۔ موسی
ترس، ”لے سر زمان کسل دیوچہ ان؟“

کھوسی زیرس، ”کھری شزدے کھیانگ دیوٹو لہ سے مہ زیر۔“
چپاتی چک پوکھوانی زوس۔ دیکھ نہ کھو پلنگ پیکھ فرید لہ فنگس۔ یا
دوک دوک پو لہ دوکفو جتما بگیاد چک کمرنگ نہ کھوانگ مہ بیونگس۔ تا کھولہ یو

خمس ”اے ککا نپسکا لہ بادشونی بوٹو تھو بس۔ نا لہ شدی فرو تھو بس۔“ خمسے نہ کھو
کھریلنگ نو باہر ملا مہ بیونگس۔

سر زانی زی سی بوالہ ترس، ”دے خان پوکمرنگ نہ ملا بیونگما مید۔ چہ
سونفی ان گانگ سونفی ان بخار چی چنگ یودا؟“

”اونادے زان کھیر بی بوٹو لہ ترس۔“

”چہ سونفی انمنگ لے بوٹو سر زمان لہ؟“

”چاہا جو درنگ نہ جتھا کھنک ان کمرنگ نہ ملا بیونگما مید، زنا سہ زا

مید۔“

زیزی سی زیرس، ”اونادے زنا مہ زوس نہ زنا فید چی کھیونید اے ملا

لوقے کھیونگما مید، چہ ان گانگ ان؟“

دیرے اسقلدے وزیر ی فرو اونگس کھو نہ کھوانگ نیم ژھر اپنا۔ کھو

اونگس ترس، ”لے بادشی بویانگ لہ چہ سونگس گانگ سونگس؟ باہر کھوربا دونگ، نا

یانگ لہ سمن کھیونید۔“ کھوسی دوخسنگس اے بوٹو لہ سہ مہ زیر زیرے یودپنی لا۔

کھوسے باہر کھیرس جو۔ کھوری ننگ نو کھیرے لیا نحو زاچس باچس چی کھونگس۔ بادشاہ
 دے نیمو گنگمہ کھورین دُو کسے شام نہ ینگ لو قسے ننگ نو تھونس۔ تھونما نہ دے بو نو
 سی زنا کھونگس، کھیونگما نہ دے شدی فرو ینگ پلنی اوق پنگ نہ بیونگسے چپاتی چک
 پو دوسی فیونگسے کھیرس۔

آخر پیکھ دے بو نو لہ سہ تھووا مہ گوا جو زی لہ زیرس۔ زی سی ترس،
 ”سر زمان درنگ نہ جق فچو چوغا ژے گوید۔ کھونیا لہ تھونگما سہ ژھدسید۔ کھویانے
 کھوانگ لہ چھوونی لس چی بین کھورید۔ ہنہ دی ملسی کھہ گوید زیر بامید۔ دیوچہ ان
 گانگ ان پھو دپا کھوانگ مید۔ کھیانگ انینگ زان کھیر بی کھیانگ لہ پتہ یودپنی
 ان، کھیانگ زیر۔“

دے بو نو سی زیرس، ”تاچہ بیک لے زی کسل ٹالہ نہ بادشاہ سی سو لہ
 مہ زیر زیرسید۔ تایانی زیر زیر بانہ تا زیرید۔ گوانہ سر زمان دا فوقی ملسی کھہ نہ دے
 شدی فرو تھو بنی انمنگ۔ پیکھ نہ کھو ندپا سونگسے دُو کسے درنگ جق ان۔“ دو کُلے
 بوالہ کڑا تنگس زی سی۔ زی سی بوالہ ہرمنگ تنگس۔ کُلے کُلے دے چیرو گوا ہرژا
 گنگمہ لہ کوس۔ ککانیسکا لہ سہ کوس دو۔ سر زمان لہ شدی فرو چک تھو بسنگ زیرے۔

آخر لہ دیرے دے ژھرمرہ ککا پُئسکا سی گراخفو بیاس۔ تا دے
 ژھونٹے خان پو بوانہ زی یولمی کنگینگ رینگن یودپنی انسوک۔ ژھرمرہ ککا پُئسکا
 سی گراخفو بیاس، ”ندانی سی بوانہ زی لہ زنا ریرے زان تنید زیرے ندانگ
 سرزمان کھیونگما توئنگ۔ گوانہ ندانگ لہ نئی خاتون کنی سی زان فچوید۔ تا کھو لہ چپاتی
 نیس کھیرید لوچک پوشدی فروسی زید۔ تا اے چک پو بوانہ زی لہ تنید اکھوانی
 زیک؟ گوانہ کھو کھریلی ان۔ کھو یولینگ نہ فیانمی ان۔ فیاننا نہ ندانگ لہ کھر نہ
 زدوئنگ آرام سوئنگ۔“

دونونے جتھا فچو چونا ژرے گویدا، دیرے کھو لہ اونگ زیرے کھیونگس۔
 کھوے لکونگ شاہ زمان نہ شیر زمان کھوتی کمرنگ نو یودسوک، کھو سلام بین سوئنگس۔
 سوئنگس نہ کھونگ لہ ترس ”کھدانی نا لہ چا اونگ زیرے تنگفی ان؟“

”چہ بیک لے فونو ندانگ لہ بخستون یولنگ چہ بے اپنا یو ندانگ
 بیاس۔ دوسے ندانگ لہ نئی نمونی لقی کھ بوانہ زی لہ زان چہ تنگا لہ نیا سی
 کھیانگ لہ سہ گراخفو لہ اونگ زیرنی ان۔ دو لہ چہ بید گانگ بید؟“

”لیا خموبگ یانگ جو“ زیرے کھو لوقس۔ لوقسے اونگسے پلنگ پیکھ فرید

لہ فنگس۔ بہر حال زنا دے بوٹو سی کھیونگس۔ چپاتی چک پو دے شدی سی زوس۔
بادشاہ سی چہ بیاس نہ سہ کھو زنا مہ زوس۔

ژونمو سی، ”یانی زنا بچیس“ زیرس۔

کھوسی زیرس، ”نالہ زنا زاسنی مید۔“

دیکھ نہ دے شدی پلٹی اوق پنگ نہ بیونگس، بیونگس نہ کھو لہ ترس،
”یانگ لہ چہ سونگی ان، گانگ سونگی ان؟ یانگ زان چا مہ زے ان؟“

”خیرے انا پلٹی اوق پنگ دوک۔ نا زنا زوس نہ چہ مید نہ زنا مہ زوس
نہ چہ مید کھیانی۔ درنگ نی کھہ اونگنی بجد پو سوی کھہ اونگسید؟“

”چہ سونگ یانگ لہ؟“

نالہ ککا نیسکا سی اونگ زیرے کھیرے نہ زیرس، نڈانگ بختون بیاسید
گوانہ تئی نمونی لقی کھہ بوانہ زی لہ زنا ریرے زان تنید زیرسید۔ کھونگ نیسکا لہ کھونی
خاتون کنی فچوید۔ نالہ چپاتی نیس کھیونید، چک پو زو زیربی فرصت مید پا کھیانی
زید۔ تا اے چپاتی چک پو نہ نا چہ بیک؟“

”یانی چہ زیرسید؟“

”ناسی یلے ککا نیسکا لیاخمو گوید زیرسید۔“

”دو مین یانگ یانگ لوقے سونگ، سونگسے کھودانگ لہ ژھر ژھری کھ زنا تونگ زیر۔ گیوخنے ژھرمرہ ککا شاہ زمانی تونگ۔ دیکھ نہ برمه شیر زمانی تونگ۔ دیکھ نہ یری ریس اونگما نہ چی نہ چی بید یانگ۔ سونگ دو سے لوقے سونگ“ زیرے لزوقے تنگس۔

تنگما نہ لکونی سی، ”چا اونگس؟“ زیرس۔

کھوسی زیرس، ”یدانگ نیسکا ژھرمرہ ان، گیوخنے یدانگ نیسکا سی بو انہ زی لہ زنا ریرے زان تونگ۔ دیکھ نہ فی ریس پوتھونا نہ ناسی زان تنید۔“ کھونگ نیسکا سی بو انہ زی اسقلدے وزیر یونگ لہ زان تنگس۔ اے جق لہ ریس پوکھوری انمی۔ کھو تا پلنگ پیکھ ہسکے زنی ریس ان زیرین چی جوتروبری نہ زان چدس۔ اہیکھ بو انہ زی لہ اپنن فکر سونگس، ”چہ بیک تا کھوسی چہ بیاسے زنے تنید؟“ دے بوٹو لہ زیرس، ”لے بوٹو کھیانی سی سہ زمان لہ زیر گوانہ زنو نڈانگ“ فچوید۔

دے بوٹو اونگے زیرس، ”یانگ لہ بوانہ زی سی، زانو ندانگ فچوید
زیرسید۔“

کھوسی زیرس، ”بوانہ زی لہ زنا مہ فچوس زیر“

دیکھ نہ شدی سی زیرس، ”یانگ دے انوے شیدا سونگ۔ سونگے نہ
انو لہ سلام بے ان، بیاس نہ یانگ لہ چا اونگ لے بو زیر بی ان، یانی زیر نیا سی
بوانہ زی لہ زنا ریرے زان تنگما بیاسید۔ گوانہ اے ککانیسکا سی زان تنگفی ان۔
دوسے زان تنگمی ریس پونی کھتھونے یودپنی ان۔ دو فری شدی سی نایری شیدا
تنگفی ان زیر۔ زیر نہ موانی سی چچی نہ چچی منمت یویانی کھورے اونگ۔“

”لیانموگ“ زیرے کھو سونگس لے کسل دے فونی اوق پنگ یودپنی
بہوینگ سونگس، گوا چک اپنی دیکھ دوسے یودسوک، اپنی لہ سلام بیاس۔ بیانہ
اپنی سی زیرس، ”لے ملی آتا، یانگ چاشخص جو؟“

”نا ککانیسکا سی بوانہ زی لہ زنا ریرے زان تنگمی ریس بیاسیدا۔
کھونگ نیسکی ریس پوگوس۔ ہسکے ریس پونی ان۔ امانہ ناشدی سی یری شیدا
تنگفی ان۔“

”لے ملی اتا فی شِدیا چنگ سہ مید۔ دے ترانی رولی المارنگ یانگ
چنگ ننگ نہ کھورے سونگ۔“

کھو بسم اللہ زیرے ترانی رولی الماری زگو فیس۔ فیانہ دینگ نو خسیری
پندان چک یودسوک۔ یلے کسل کھو یو کھورے اونگسے شدی شِدیا تھونس۔ تھونے
دو شدی دُونو یقس۔

یقپانہ شدی سی کھولہ زیرید، ”انا لے سر زمان مئی ککا نِیسکا سی سوسو
لہ زنا تنگس؟“

کھوسی زیرس، ”ککا نِیسکا سی بوا نہ زی اسقلدے وزیر یولہ زان
تنگس۔“

شدی سی ترس، ”یانگ لہ وزیر ژام یود؟“

”نالہ اسقلدے وزیر کلے وزیر چوبگیاد یود۔“

”وزیر کنی منخ پو رِیس۔ یافزو چک کھیونگ یایانی رِیس۔ گیو خسے بوا نہ
زی دیکھے نہ ککا نِیسکا دیکھے نہ لگی نمہ نِیسکا دیکھے نہ وزیر چوبگیاد، اسقلدے وزیر یو،

یُولی سرکردہ گنگمہ ترانگپہ گنگمی منخ ریس۔ (یلے کسل کم از کم نی بگیا ژے فہرست سونگس۔) یائی دی فروتگسے دے گنگمی کھہ نہ دستخط لین۔ ہسکے نی زنی ریس ان، یدانگ گنگمہ بوائی دربارنگ زنا لہ شوخ زیرے تونگ۔“

کھوسی زیرید ”لے دے گنگمہ کھیونگسے نہ چہ منھی ان کھیانی؟“

”لے بادشاہ یانگ ناننی زیرفویوس۔“ یلے کسل دے گنگمی کھہ نہ دستخط لینس

جو۔ بوانہ زی لہ پتہ مید دو۔ یلے کسل میونگ ریرے ریرے بین اونگسے بوائی کھر پونگس۔ دیکھہ نہ یُولی سرکردہ گنگمہ، ترانگپہ گنگمہ تھونس۔

بادشاہ سی ترید، ”لے چا اونگنی ان کھدانگ گنگمہ؟“

”چاہا لے کسل سرزمانی زنا تنید زیرے دعوت بیاسے کھیونگنی ان نیا

ژھنگمہ۔“

زیربانہ بادشاہ سیرپو سیرپو سونگس۔ سونگسے نہ کلے بیونگسے سونگسے خاتون

پولہ زیرس، ”لے کھری دے سترومید فروسی می گنگمہ زد مسے کھیونگسید۔ چپاتی نیس

کھیرید چک پوشدی فروسی ہلتا ہلتے مید پاکھیرے زید۔ گوانہ دی گنگمہ لہ اونگ

زیرے کھوچہ منھی ان؟ گرونگمی ہسری پونگ کھیونگسے دیکھہ زنا فچوا شروع بیوس زیر۔“

دیرے زی سی اے بوٹو لہ زیرس، ”سونگ لے بوٹو کھو لہ زیری، دی گنگمہ زد مے کھیونگسے چہ بے ان؟ نیا دیکھہ زنا تیار بید زیر۔“

دیرے دے بوٹو سونگسے سر زمان لہ زیرس، ”بو انہ زی سی گھر پو گنگسید دے گنگمہ لہ زنا فچوید زیرید۔“

”زنا مہ فچوس زیر۔“

دیرے دے شدی سی ٹھیک بجا چونسی کھہ سر زمان لہ سکلید، ”یانگ سونگ دی شو قشوق پو کھور، کھورے یانی حاضری لین۔ دیکھہ نہ سلام بین سونگ۔ یانگ یانگ بادشاہ فچوسے یری رعب دابی کھہ مہ سونگ۔ حاضری لینے ژھنگ سنگ نہ ٹھیک ان۔ ژھنگفا میدانگ نہ دے مہ اونگنی می لہ اونگ زیرے تونگ۔“

یلے کسل کھو سونگسے حاضری لینس۔ گنگمہ سی حاضر زیرس۔ ژھنگسید سٹوک۔ دیرے کھو لوقسے اونگسے شدی لہ زیرس، ”ژھنگ سنگ۔“

”یانگ دی پندان پو کھورے سونگسے زگوہر ژری کھہ چوق تھونما نہ یانی سلام بے ان۔ یانگ ابا دکھہ گار سہ مہ ڈوکیسی ان، زگوہر ژری کھہ چوق ڈوکیسی ان۔ ڈوکسے نہ یانی بسم اللہ زیرے دی چابی نہ دے تالو فیس۔ فیا نہ چوقپا گوے کھہ

سلبرے نہ آفتابو دُکپت۔ لق پُھو گار نہ تنگمی ان یانگ لہ پتہ یودا؟“

”بوائی کھہ نہ تنگمی ینگ۔“

”دو مین۔“

”اونا چہ بے ان؟“

”ترانگ لہ نہ تنگمی ان۔ ترانگ لہ نہ تنین کھیونگسے خیون لہ چھمفا نہ یانی دے آفتابو نہ سلبرے باہر یوق۔ دیکھہ نہ دسترخوان تنگمی ان۔ ینگ یا بزویکھہ ترانگ لہ نہ تنین کھیونگسے خیون پیکھہ درا اونگ نہ کھوانگ لیاخمو سونگ، تا درا مہ گوا ہلقس نا یانی یکھہ ہلتبے یوق۔ دیکھہ نہ پلیٹ تنگمی ان۔ یا تھک پو مین کھیونگسے دے سنگ کھیدپا نہ زنا تنگمی ان۔ دیکھہ نہ یا بزوے کھہ یانی چہ تنگمی ان۔ دیکھہ نہ گوپنی چچی سیٹ پو بیاسے ننگ نہ یانی سی ینگ یو بیاسے زدرلی ان۔ دسترخوان بسترخوان گن سلبریونگ زدمسے ٹھیک بیاسے نہ یانی ہتی شردے یدانگ لہ شوخ زیر بومیدپا ینگ فی شیدیا نہ چنگ عزت چچی مہ سونگس، یدانگ بختس بیوس زیر۔“

یلے کسل تا کھو دینگ زگوہرشی کھہ نہ السلام علیکم زیرین گوا چک سکل لہ بوا یود، ترانگ نہ خیون لہ ککا نڈسکا یود، ژھر مہ ککی شول لہ اسقلدے وزیر یود۔

ہوا لہ ہلتا کھیو دپا مید۔ مجلس پنگ نو ہلتا کھیو دپا مید۔ کھو سو قوموق چی بیاس۔ ثلق چی بیاس۔ دیرے ہلتا نہ دینگ نو مک لہ مہ تھونگنی سلبرشے نہ آقاوے یو دسوک۔ دیرے کھولق چھو تنگس۔ یا بزوے کھ کھوسی زنا سہ تنگس۔ ایننگ کھونگ زنا چوق ریخفا چک کھوری زی، کھونگ نیسکی نمو دونگ لہ سہ زان تنگس۔

یلے کسل کھونگ چوق زنا چوق ریخفا چک کھونگ لہ دینے بم چی اونگس۔ یا نے جو مہو زنے کھونگ لہ گوپا بخفا مہ دوک، تا بق مہ بق۔ زنا چھممس، چہ سہ تھونگس۔ تا اے سی اے لہ ہلتس جو۔ اے سی اے لہ ہلتس۔ ککا نیسکا لہ سو لہ مہ سو نگونگ گوید۔ ہلتا سا کھوانگ تھوبا مید۔ دیرے دے سامان کن دے پندان پنگ نو بند بیاس۔ بند بیاسنی جو کتو کھو بختس لہ زونس جو۔

دے جق پو دو کسے اے جق لہ ککا نیسکا سی کھو لہ ینگ سکت زیرس۔ ینگ سونگس۔ سلام بیاسے نہ کھوسی زیرس ”چہ کسل بیونید جو؟“

ککوئی سی زیرس، ”تا ندانگ لہ زانونگ تا گوق۔ گوانہ ہسکے ندائی سی ہوا نہ زی لہ کپڑا جوڑا ریرے بیا کھیونگ۔“ ”لیا نمو گگ“ زیرے اونگس۔ اونگسے نہ ینگ پلنگ پیکھ فنکسے نہ ینگ زنا چدس۔

چدپانہ شدی سی ینگ ترس، ”چہ سونگ؟ جتی لہ زنا چدین ڈوگید۔ جتی لہ
کھرو سین ڈوگید۔ یانگ لہ چہ گوے ان؟“

کھو سی زیرس، ”زنو کھری شزدے کھہ گوئس۔ ہسکے کپڑا بید لو بوانہ زی
لہ۔ گوانہ شرٹ نیس، پتلون نیس مید نہ نانگ لہ مید۔ گوانہ یونانی گونا بوانہ زی لہ
سکون؟“

”یانی چہ زیرسید؟“

”ناسی لیا نحو گگ زیرسید۔“

”ینگ لوقے سونگ۔ ینگ گوندے زیرفو زیر۔ دیکھ نہ ینگ لوقے
اونگ۔“

کھو سونگس، گوانہ لکوئی سی ترس، ”لے سرزمان کھیانگ ینگ لوقے
تھونس۔“

”نا پدانگ نیسکا سی بوانہ زی لہ گوپا کپڑا میوس دیکھ نہ ناسی کپڑا بید
زیرے اونگفی ان۔“

”لیانموگگ“ زیرے کھونگ پئسکا سی بوانہ زی لہ کپڑا بیاس۔ اے
 جق لہ تاینگ کھوری ریس انمی۔ کھوینگ زنا چدس۔ چدپانہ موسی ترس، ”جق لہ
 زنا چدس دُوگید دیوچہ ان؟“

”ککا پئسکا سی کپڑا بیاسید، ناسی چہ بیک تا؟“

”یانگ اپنی شیدا سونگ، چا اونگفی ان زیرس نہ یانی زیر، کپڑا بے
 ریس ان دو فری شدی سی یری شیدا تنگفی ان۔ دیکھ نہ اپنی مانی چی من نہ یانی
 یو کھورے اونگ۔“

کھو سونگسے اپنی لہ سلام بیاس۔

اپنی سی ترس، ”چا اونگس لے بو؟“

کھو سی زیرس، ”کھرچنی زانو یری ژھے رگموگوا، شدی فرؤ بی ژھے
 رگموگوا گوس۔ درنگ کپڑا بے ریس ان دو فری شدی سی یری شیدا تنگفی ان۔“

لے ملی اتانی شیدا کھیانگ لہ منھی چنگ مید۔ دے المارنگ چنگ ننا

ہلتوس۔“

الماری زگو فیسے ہلتا نہ جو میٹری ژوخ صندوق چک یود سوک۔ یو کوٹی
جندنگ تنگسے کھورے اونگس۔

شدی سی ترس، ”ککا نیسکا سی سو سو لہ کپڑا بیاسفی ان؟“

کھوسی زیرس، ”بوانہ زی لہ بیاسفی ان۔“

”کھر چغی دے زنا تنگفی فہرست پو یودا مید یری شدیا؟“

”یود۔“

”یو بیکھ تھلے یو لنگ نو توڑے موڑیا نگ ژامشے یود پنی ان نہ فہرست
بیوس۔“ ینگ دے فرو تنگس۔ دے گنگمی کھ نہ دستخط لینس۔ بادشی کھر پو ینگ گنگما
ریا خس۔ بادشی کھر پو گنگس۔ گنگما چک ینگ یا فہرست پو بی تحت حاضری لینس۔
حاضری لینما نہ گنگمہ ژھنگسید سوک۔

کھوسی شدی لہ زیرس، ”یلے شدی گنگمہ ژھنگسے اونگسنگ۔“

موسی سکس، ”یا نگ ینگ سونگ، سونگسے نہ ترانگسے بوانی دُونو سونگ
سلام بیوس۔ دیکھ نہ یانی دی جو میٹری ژوخ یود پنی صندوق پو دی چابی نہ کھول۔“

(خسیری غزیمے تنگسے یودپنی انسوک ٹھولی یلمک نہ دو نے انسوک۔) دو چوق فیا چک چوقپا گوے کھہ بوالہ کپڑا یودپنی ان۔ گو یکھی تھودکنگمی کنگ ہلم تک۔ بوالہ گیوخنسے سکون۔ سکونفی جُکٹو ککا نیسکا لہ کپڑا سکون۔ اسقلدے وزیر لہ سکون۔ اسقلدے وزیری فرو لہ یا اونگفا یودپنی مہان گنگمہ لہ یا بزوے کھہ سکون۔ اے دے توڑے موڑیا نگ کن لہ دخن ریرے من۔ اے دے اشو نیسکا لہ جوڑا ریرے سکون۔ دیکھ نہ یانگ ینگ یا بزوے کھہ جُومیٹری کھا بند بیوس۔ بیاسے نہ یانی سی یدانگ لہ شوخ زیر بو میدپا عزت چی مہ سوئس زیرے نہ یانگ لوقسے اونگ۔“

”لیا خمو گگ“ زیرے کھو سوئسے نہ بوالہ سلام بیاس۔ بوائی دُونوسیکھ دُوس۔ دُوسے نہ جُومیٹری کھا نیس۔ دو کھروس، کھرو لے نہ بوالہ گو یکھی تھود، کنگمی بوٹ تک یودسوک دو سکونس، ترسمہ بسمہ تنگس جو۔ دیکھ نہ ککا نیسکا لہ کپڑا منس۔ اسقلدے وزیر لہ، کھوے بو لہ یا بزوے کھہ یولی سر کردہ گنگمہ، توڑے موڑیا نگو گنگمہ لہ کپڑا بیاسے چھو قسے ہلقسے ایینگ زی نہ ککا نیسکی نمہ نیسکا لہ سہ سکونس۔ دیکھ نہ کھو بخشش لہ زونے کھو لوقسے تھونس۔

کھونگ ڈھنگمہ ننگ ننگ لہ چھتسے سونگس۔ سونگس نہ زیریڈپا، ”یلے دی
 چینی بادشی خان پو لہ سر زمان لہ شدی چک بخستون بیاسے تھونسنگ زیرین یود۔
 انمونه دیو شدی مین۔ ملا مہ تھونگنی ملا ہرکن لہ مہ بقفی زاچس گن نڈانگ لہ بقسید۔ ملا
 مہ تھونگنی کپو ننگ نڈانگ لہ دکھ کھیونگسید۔ دیو شدی مین۔“ سوسو سوسوے ننگ
 ننگ لہ تا ہرمنگ تنیدپا۔

جھانئیس ژے لہ لکوئی ینگ سکت زیرے کھیرس۔ کھو ینگ سونگس۔
 سونگس سلام بلام بیاس۔ بیاسے نہ ”چہ کسل بیوئید جو؟“ زیر بانہ
 ”تا ندانی سی کپڑا سہ بیاس۔ زنا سہ تنگس۔ تا ندانی سوسو سوسو سی نمہ
 کھیونگسید، یا کھرنگ دوکپو پانڈانگ لہ کمرہ خسوم خسوم اونگی سے من زیرید۔ نڈانگ
 نتی لقی کھہ کمرہ تنید۔“ کھونگ نیسکا گراخفو بیاسیدپا ”ناسی ایران شہری میونگ
 کھیونگسے لس بید۔ یانگ لہ تمن شہری بادشی میونگ کھیونگ نہ پھونغید۔ زانو بیانئیس۔
 کپڑو تنگما نیس۔ تادے کمرہ کھو چہ بیاسے تنگنوک؟ گوانہ کھو کھرپلی ان۔ کھریلے نہ کھو
 فیانمی ان۔ فیانا نہ نڈانگ نیسکا سی حکومت بید۔“ کھونگ نیسکی سازش پو دو ان
 پا۔

یلے کسل دیرے کھو لہ ینگ اونگ زیرے کھیرس۔ ”چہ کسل بیونید جو“

زیربانہ

”تا ندانی کمرے خسوم خسوم تنید، ندانی تتی لقی کھ کھر تنید۔ بوا لہ سا
شزدے بیوس زیرید۔“

”لیا نمو لگ اونٹا دونگ خسومکا بوائی شدیا۔“

خسومکا سونگسے نہ بوا لہ سلام بلام چچی بیاس جو۔ بوائی ترانگ خیون لہ
دوکس۔ بوا سی ترس، ”لے بوائی لگی اوت خسومکا کھدانگ چا اونگنی ان؟ چہ سونگ
گانگ سونگ؟ کھدانگ زومسے یود ینگ؟“

”یری شزدے نیا زومسے یود، ٹھیک یود۔“

”اونٹا چا اونگنی ان؟ کھدانگ خسومکا رخسے اونگسید۔“

گوانہ ژھرمہ شاہ زمانی سی زیرس، ”بوا کسل گوانہ یری شزدے سونگ
نہ نیا تتی لقی کھ کمرے نیس نیس خسوم خسوم تنید جو۔ یری شزدے سونگ نہ نیا لہ
ملسے من۔“

بوالہ چوق شیس۔ یلے کھوئی سی تانی دی ژھوژے فرو کھریل چوکپا لہ
 بے ان دیوتا۔ دو شیسے نہ زیرس، ”لے دنیادی می اونگس نہ چینی ہرق اونگس نہ
 پھوڈپنی کمرہ یود دینگ۔ کھدانگ ینگ اہیکھ کمرے کھتی فیوخ لہ نہ تنید۔“

”تا یری شزدے نڈانگ نڈانی کمرے تنید۔ یانگ نیا خسومکا لہ سا
 شزدے بیوس۔“

”یا اونادونگ“ زیرے کھیرس۔ کھیرے دے ککانیسکا لہ روت ڈانگ
 یودپنی ملے چگی کھ کھیرے نہ زیرس، ”یا اوناکھیانگ دکھ کمرہ تونگ۔“ اے شیر
 زمان لہ دوپایٹارے ملے ہلتنے زیرس، ”یا اوناکھیانگ دکھ تونگ۔“ کھونگ نیسکا
 لہ ملے احاطہ بیاسے منس جو۔ سرزمان لہ اونگ زیرے کھیرے نہ جگجگ ژھر پچی
 یودسوک۔ دے ژھر پنک نوتا میدپنی نہ میدپنی میوہ میدسوک۔ پھومک سہ
 اینگ یودسوک جو۔ مید پنی نہ مید پنی مندوق میدسوک۔ سہولت گنگمہ اینگ
 یودسوک ”یا اوناکھیانی دکھ کھر تونگ۔ کھونگ نیسکا سی بے دے حالت پونالہ پتہ
 گوے ان۔ کھونگ کھری کھ مہ کھوربا نہ کھیانگ فیونگسے تنگما لہ یا گنگمہ بین یودپنی
 ان۔ خداسی کھیانگ لہ ہلتین یودپنی ان۔ گوانہ کھیانگ نری بو دوسے سونگ۔“

”یری شزدے جو“ زیرس۔ زیرے نہ شدی شدیا تھوس، ینگ فرید لہ
 فنکس۔ دے جق لہ زنا کھوانگ مہ زوس۔ شدی سی فتوس، ”یانگ لہ چہ سوگنی
 ان؟ نیرو تونگ نالہ۔“

گوانہ کھوسی زیرس، ”اے گنگمہ کھری شزدے کھ زنا سہ گوٹس، کپڑو سہ
 گوٹس، دو سہ کھونگ ننگ تنید لو۔ سوسوے لقی کھ کمرے تنید لو۔ گوانہ کھونگ لہ
 کھوتی میونگ اونگے فجوید۔ تانا زدکپا لہ سوسی فجوک؟“
 ”کمرہ گار تنید لو؟“

”بوالہ سامن زیرے سوسو سوسو لہ سا منسید۔“

”یانگ لہ چہ بیاسید؟“

”نالہ بوائی شزدے کھ پھونگو ژھر چی منسید۔ قسم نہ قسمی مندوق
 یودپنی، باغ سکورے یودپنی، پھومک سہ ایننگ یودپنی۔ نالہ دو شزدے
 بیاسید۔“

”ایہیک، بوالہ یانگ سونگے زیر، نالہ دو رگوسپامید۔“

”اونا چہ بے ان دو مہ رگوسپا؟“

”بوا لہ یانگ سونگسے زیر، یری شزدے سونگ نہ نالہ دیو رگوسپا مید۔“

”اونا چہ رگوسپی ان؟“

”بوا لہ زیر اوا کھر لہ تھیوق پیکھ جگجگ تھنگ چجی یود دے، دے

تھنگ پوشزدے بیوس زیر۔“

تا کھوے سنمک کھوانگ چقس۔ نالہ دے ژھر پنگ چہ بیات خسمسے
سولہ مہ سونگفونگ گوید، کھیانگ دی تھنگ پومن زیرید۔ چہ بے ان دے تھنگ
پونہ؟“

”لے بادشاہ یانگ نانگ زیر فویوس۔“ شدی سی کھو زبردستی کھ تنگس۔

بوانی شدی تھونس، نونگسپا گوین۔

”لے بوانی سر زمان چہ سونگس کھیانگ لہ؟ نا کھیانگ لہ دے زبردست

ژھر پونفسید۔ کھری خدونگ پوسیر پوسونگسے، کھیانگ تھدے مید۔ کھیانگ فانگ
یود۔ چہ سونگس گانگ سونگس؟“

”نالہ دے شدی سی زیرید جو، اے گونگمہ دے تھنگ پو من زیرید۔

ژھر پو رگوسپا مید لو۔“

”لے دے پُھو مید پی دے تھنگ پو نہ چہ بید لو۔ دو کھیانگ یوق لہ

کھیر۔ ژھر پو سہ کھیانگ کھیر اے تھنگ پو سہ کھیانگ کھیر۔“

کھو لوقسے اونگس۔ اونگما نہ شدی سی ترس، ”چہ زیرس بوا سی؟“

”بوا سی دو یوق لہ کھیر شک لو۔ ژھر پو سہ یوق لو تھنگ پو سہ منسید۔“

”ایک، دو بین“

”اونا چہ بے ان؟“

”دو عرض نویس کھیونگسے دو یری کھہ انتقال بیوس۔“

کھو سونگس، بوا سی ترس، ”چہ سونگس؟“

”یری شزدے سونگ نہ یو عرض نویس کھیونگسے فی کھہ انتقال بیوس

زیرسید۔“ یا بنگ لہ قانون گو کھیونگس پٹواری کھیونگس، عرض نویس کھیونگس، کھیونگسے

دو کھو یکھہ انتقال بیاس۔ بیاسے نہ بادشاہ سی زیرس، ”یا تھدسا تا؟“

کھوسی ”تھدس یری شزدے“ زیرس۔

یلے کسل دے جق پو دُو کسے اے جق لہ تا کھو ینگ پلنگ پیکھ نید
اونگسے یود دے۔ یود پا چک شدی سی زیرید ”چہ سونگس؟“

”ینگ چہ گوید، مہ رگوسپی دے تھنگ چی سہ من زیرے دے ژھر پو
نہ گنگمہ سوسی گید پنی ان؟“

”یانگ اپنی شِدیا سونگ۔ اپنی سی چا اونگس زیر نہ نیا کمرہ تنید۔ تنگما نہ
شدی سی یری شِدیا تنگفی ان زیر۔ اپنی موافی چی من نہ کھورے اونگ ہے۔“
”یا“ زیرے کھو سونگس۔ اپنی شِدیا تھونس۔ اپنی سی ترس، ”ملی آتا چا
شخص یانگ؟“

”انو کپڑا سہ بیاس یتی شزدے کھہ زنا سہ تنگس۔ گوانہ دو سے لکوئی کمرہ
تنید لو۔ گوانہ نالہ کمرہ تنگمی سے منسید بوا سی، یری شزدے سونگ نہ چی شزدے
بیوس۔“

”ملی آتا فی شِدیا چنگ سہ مید۔ خیون رولی المارنگ نو چنگ ننگ نہ

یانگ کھورے سونگ۔“

خیون رولی الماری فیسے ہلتا نہ جگجگ رسی چک یودسوک۔ دے رسی
کھورے اونگسے شدی لہ منس۔ زان بان زوس، زوسے ژھن لہ لزوشری کھہ بادشی
فرولہ زیرس، ”یارسے سنے کھہ کھور۔“

”گارگوے ان؟“ زیربانہ ”یانگ نانگ کھیرنی سادونگ۔“ یلے کسل
بادشی فرولہ دے رسی کلس جو، موانگ شدی دونوسونگسے دے تھنگ پیکھ تھونس۔ تا
موسی دے رسی کھرولس۔ موسی ترس، ”کمرے ژام تنگمی ان دکھ؟“

بادشی بوسی زیرس، ”کمرے خسوم ینگ۔“

موسی چہ بیاس؟ دے کھرو بگیا ہرثق چک یودپنی دے رسی فیونگسے نہ دو
لہ چارگونہ بیاس۔ بیاس نہ دے کرو بچگی کھہ موسی ردواریرے ہلوانگس جو۔ دیرے
کھوکھوانی برغی سکل لہ نہ ردوانیس کھیرونگس۔ موسی ترس، ”دیوچہ بے ان یانی؟“

زیربانہ کھوسوی زیرس، ”کمرہ تنگما لہ ردواسکے ینگ۔“

موسی زیرس، ”لے بادشاہ چوق دوک لوقسے اونگ۔“

اے جق لہ ککا نپسکا سی سیمینگ، ایرانگ فرن تنگس۔ کمرہ تنگما لہ می
توگک زیرے۔ پلے کسل دیرے جتھا بگیادی جق لہ سیمینگ نہ ایرانگ نہ می
تھونس۔ تھونے کمرہ تنگما لہ ہرنگردو ہرکوسے رگیانگ ہرژکپا ریاخس۔

گوانہ شدی سہ سونگس جو دیکھ، تا نونفی لہ گنگمہ لہ۔ تا بادشاہ سہ کھری
ہندوق نہ کھونگ لہ ہلتین دوکس۔ بادشاہ سی سہ گروینگ نہ فرو جوان بگیاد فجوثرے
کھیونگس کھونگ نہ نیمبو نہ نیمبو کمرہ تنگس لدن چوکس۔ رگیانگ گنگس، تھوق کلس۔ دے
من نہ شدی سی چہ بید؟ چورونگ چی سنیا لہ فنگس جو، اے شلمنگ نہ برژے لق
گنگمہ زد مے کھیونگس جو۔ دو ردونگس تھقسے نہ زنگ چکنگ زبنگما تنگس۔ زبنگما نہ اے
دے خاتون نپسکا سی مولہ ترید، ”انالے اشے شدی دیوچہ بے ان، برژے لق
پو زبنگس نہ؟“

”دی برژے پھو زبنگس نہ لپائی بیاس نہ ہیو مہ ہی ان۔“ دو زیربا نہ
کھودانگ نپسکا سہ سونگس برژے کھیونگس نہ ننگ پو لہ لپائی بیاس، کمرونگ لدس۔

تا ننگ کنی ننگستون بیو پا گوپنی جق لہ شدی سی بادشی بو دے تھنگ
پیکھ کھدے سونگس۔ یا تھنی ہرژے کھہ چوق تھونما نہ لے کسل، دیکھ آسمانی موڑ

ژوخ کُن موڑ یودپنی ملسی کھہ روڑ فیونگسے روڑ کُن لہ سنگ مرم تھنگسے یودسوک۔
 روڑ کنگمی کھہ خسیر نہ غموی لپائی بین کھیر کھیر پو لہ کھیر فو انا گوے کھہ تھونے من یودسوک۔
 دنگ نہ اینگ ژے قبلی رول لہ مک تھونگ چی لہ مے زول زول بریدسوک۔ سکل
 لہ نیمہ شرفا ژوخ تھونیدسوک۔ دیہا دب پو نہ ایہا دب پو لہ سکر مہ ژوخ پو ٹک ٹک
 تھونیدسوک۔ موڑ پو بیونگسے چوق تھنگ پیکھ تھونہ نہ سر زمانی سی شدی لہ ترس، ”اِنا
 لے شدی اوا تھونگمی دے سنگ سنگ پو چہ اِنمگ؟“

”دو لہ نڈانگ ہلتا گویدی۔“ کھونگ چوق موڑ پو بیونگسے تھنگ پیکھ
 تھونانہ دے مے جینا ٹوخ پوچہ انسوک زیربانہ نڈانی تارکول تنگما ٹوخ پونمولى
 تارکول تنگسے یودسوک۔ تا نڈانی دے کولوس ہرژیکید دے۔ دیکھ غمولی کولوس
 ہرژکسے یودسوک، انا دے مے جینعی ملسی کھہ تک۔ یے کسل دیکھ جگجگ ہلچنی
 گیٹ چک ہڈانگسے یودسوک۔ دے گیٹ پو لہ چھونو تالے چک تنگسے یودسوک۔
 دیرے شدی سی کھولہ دو بی چابی منس۔ منے نہ زیرس، ”یے بادشی بویانی دی
 چابی نہ بسم اللہ زیرے زگو فیس۔“ دیرے کھوسی زگو فیانہ زگونگانگ بین بیس۔
 بیسے کھونگ چوق انینگ تھونانہ اہا چھن پنگ نہ دیہا چھن پنگ فوستقی نہ موستقی
 یودسوک لے کسل۔ دے فوستقی نہ موستقی کھ سونا رانگ فوس نا ڈانگ رانگ
 رڈونی سی بادشی استقبال بیاسے نہ ڈانگ حریب رڈونگسے نہ تانہ غوکھوانگ بیدپا
 لے کسل۔

سکل پنگ حوض یودسوک جو۔ کنڈیر پوری کمرہ تنگسے یودسوک۔ کرونگ
 سہ دو بیاسے تنگسے یودپنی انسوک، اے کمرنگ نہ اے کمرنگ تھونگما، اے کمرنگ
 نہ اے کمرنگ تھونگما۔ تا دے کرونگ دس بارہ، دس چوڈنی ساسزی کھہ تنگسے
 یودسوک جو۔ کمرہ کھوانگ بگیا ہرژق چک یودسوک۔ دیکھ نہ دے شدی سی ترس،

”یہ بادشاہ تا کھیانگ تھدسا؟“

”تا دی کنگمہ تھونگنی چہ رگنو، کھیانگ کھوانگ شدی سونگفا نہ فرلا“ زیرس۔
 تا ننگ گن لدنہ کھونپی سی ننگستونی تیاری بیاس۔ ننگستون بیا لہ بوا نہ
 زی اسقلدے وزیر لہ سکت زیرس۔ گیونخے لکونپی کمرونینگ کھیونگس۔ چوق کمرونینگ
 تھونما نہ تا دے بڑے خاسی کھونگ لہ دینگ ڈوک دوت کھوانگ مہ سونگس۔
 شوخمو بیونگسے اونگس۔ تا دیکھ نہ کھونگ دے ژھوتڑے فرو سزمانی تنگنی ننگ پنگ
 نو چوق تھونما نہ دینگ نو اگر تبتی سپارے خا با چنگ اونگما میدسوک، خالی خوشبو
 اونیدسوک۔ دینگ نو زاپس باچس زوس۔ زوسے بیونگسے اونگسے دیڑارے تھونما نہ
 شدی سی کھولہ تروق تنگس۔ کھوسی ترس، ”دیوچہ بے ان؟“

”درنگ جق یودپنی کھہ اے دے تھنگ پیکھ تنگنی ننگ پنگ سہ ہلتا

کھیری۔ دو بی سہ افتتاح بیا سے شوخ زیری بوالہ۔“

گوانہ کھوسی بوالہ زیرس، ”بوا کسل یدانگ لہ تکلیف نہ گوید، تا سونگ نہ
 سہ ناسی یانی شزدے بیاسی تھنگ پیکھ سہ ننگ چک تنگسید۔ یو بی سہ افتتاح
 چچی بیا سے شوخسی۔ زی کھدے مہ گوے ان۔ ککا نیسکا اسقلدے وزیر، یانگ

نانگ یونگ ڈاگوے ان۔“

بادشاہ سی اسقلدے وزیر لہ ترس۔ تریانا کھوسی ” شوخی لے کسل“
 زیرس۔ یلے کسل گکونگ سہ کھدس۔ کھونگ سونگس دے شلمی چھن پیکھ تھونانہ موڑ
 موڑ تنگس روڑ فچوسے یودسوک۔ دیرے کھونگ انا تھنی گوے کھ تھونانہ انا تھنی کھ
 مے برین یودسوک۔ بہر حال کھونگ زگو یکھ تھونے زگو فیا چک تا نہ سونا رانگ
 فوس نہ ڈانگ رانگ رُدونی سی فوستقی نہ موستقی کھ نہ تیانیدا جو۔ تا بادشاہ لہ دے
 کرونگ دے حوض کن دی گنگمی سٹائل کن تھونگفی کھ نہ بادشاہ لہ حوضی سنانے
 کھوانگ مہ لوسپا کھیرے فونعیدسوک۔

دے من نہ اسقلدے وزیری سی زونے نہ زیرس، ”لے بادشاہ کسل
 ہوش بیاسے شوخی۔ دیویری بوی کھر پو ان، ینگ سوی کھر پو مین۔ یانگ
 پریشان چا گوید؟“

یلے کسل تاسکا نیسکی غدونگ کھوانگ کنگ تھل سونگس۔ شدی سہ نیمبو
 یودپا۔ دیکھ نہ گوپنی پاسہ ترقسے جو مبو زاچس کن کھونگس۔ دونگ زوسے نہ تا بادشاہ
 دونگ سر زمان نہ شدی سی سکیلے تنگما کھونگس گمبہ موڑ تک۔ دیکھ نہ کھونگ لوقسے

سونگس۔ تا دیکھ نہ شدی سی سرزمان لہ ترس، ”یلے سرزمان تا کھیانگ تھدسا مہ
تھدس۔“

زیربانہ سرزمانی زیرید، ”یلے دی گنگمہ بیاس پو تا لہ چنگ مہ ففس۔
کھیانگ کھوانگ شدی سونگسے دُوکسے نہ۔ کھیانگ شدی کھوانگ نہ مین۔ کھری
شزدے کھیانگ کھری اصل شکلنگ اونگ۔ کھیانگ لدن چوکھی خُدا لہ نازلق۔“

”لے بادشاہ دوپا تھلے یانگ چنگ مہ زیر۔ نا شدی شوبنگ نہ بیونید“
زیرے مو اہا کمرنگ سونگس۔ شدی شوبنگ نہ بیونگس جو۔ بیونگسے بادشی بوی دُونو
اونگس۔ سرزمانی پردو لینے خدوونگ لہ ہلتا نہ لے کسل ہو بیا نہ کیا نگفے ہا بیا نہ تروپسی
خاتون چچی یودسوک۔

دیرے سرزمانی سی مو لہ ترید، ”انالے خاتون کھیانگ گار یولی بادشی
بونو ان؟ کھری منخ پو لہ چہ زیرید؟ کھیانگ دی شدی شوب پنگ جوکسے چا دُوکھی
ان؟“

زیربانہ موسی زیرید، ”یلے سرزمان بادشاہ نا پرستانی بادشی بونو ان۔ نی منخ
پو لہ حلال پری زیربی ان۔“

”اونا کھیانگ دی شدی شوب پنگ دُو کسے دے فونی اوق پنگ دے
اپنی نہ نیمبو چا دُونفی اِن؟“

موسیٰ زیرید، ”یانگ یری اَنو لہ سکیسفی جق لہ نانی اَنو لہ سکیسفی اِن۔
نڈانگ نیسکا سکے چک اِن۔ گوانہ فی تقدیر پو خُدائی ہلُوخمہ ذات پوسی یانگ لہ
تھونما بیاسے یودپنی اِنپا۔ ائمہ نا یا شکل و شمائل پیکھ دُنیادی کھ دُوکسید سُوکنارے
ہلا یُولی بادشاہ درے یُولی بادشاہ سترن یُولی بادشاہ دے گنگمہ فی فری تھنُو گوے
اِنپا۔ دوفری خدا وند عالمی سی نا دی شدی شوب پنگ نُو زبے نہ فی کھ موکل لہ
دے اپنی یقےسے یودپنی اِن۔“

دیرے کھولہ سینگ پو لہ عذاب گواریاخس۔ فی زی لہ فی بوا لہ شدی
تھو بسید زیرے سینگ پو لہ ژامشے داغ سونگفا دُوکٹوک۔ کُلے کُلے جقما بجی جُوکٹو
زاچس کم کم بین اونگسے ہرکیا گواریاخس۔ ریاخفا نہ دیرے حلال پری سی کھولہ
ترید۔

”انالے بادشاہ یانگ لہ چہ گوے اِن؟ کھر نہ زدونگ سے یانگ لہ آرام
سُونگس۔ یانگ گا چیز پنگ سے نا سی کھریل مہ چُوکس۔ دو سے نا سے دی شدی

شُوب پنگ نہ بیونگسے اصل شکنگ اونگسید۔ دو سونگ نہ سہ یانگ ہرکیا گوین
اونید۔ چہ سونگنی ان؟“

زیربانہ کھوسی زیرید، ”دی گھر نہ زدونگ پوگنگمہ نی زی لہ چک تھونگس
نہ موژامرے تھدوکپا؟“

موسی زیرس، ”لے بادشاہ یری زی لہ دیو تھونگموہ رگیل۔“ ینگ جقمے
نیس خسوم ژے لہ کھو یوپا سہ ہرکیا گوین اونگس۔ اونگما نہ موسی زیرس، ”اونا یانگ
یری زی کھیونگما سونگ۔ ناینگ یا شدی شُوب پنگ جوکسے دوکپی ان۔ یانی نی منخ
پوہہ زیربی ان۔ شدی زیرین دوکپی ان۔“ زی گھر پنگ کھیونگما سونگس۔ گھر پنگ
کھیونگس۔ تا مولہ دے گھر گن تھونگنی کھہ نہ جو مو حیران کھوانگ سونگس۔ یلے کسل
آخر پیکھ کھونگ زان بان زوس۔ مو موری کمرنگ نید اونگس۔ کھونگ کھوتی کمرنگ نید
اونگس۔

زی لہ سہ تا خمسس، ”دیو شدی میننگ۔“ مو کھوتی کمری برنی چھن
پنگ سونگس نہ ہلتس۔ مو اصلی شدی انانا میننگ۔ دیرے مو شدی شُوب پنگ نہ
بیونگسے دے شدی شُوب پو پلنی اوق پنگ فنکسے نہ مو موری اصل شکل پنگ

اونگس۔ زی لہ خسمس، ”مو دینے خاتون چچی انمنگ۔ مو حرامزدانوسی فی بو اے
ککا پیسکا نہ بر لہ کھریل چوکپا لہ دی شدی شوب پنگ جو کسے دوکفی انسوک۔ پیسکا
لہ نید کھوکفا نہ ناچہ بیانا ہلتوس۔“

کھونگ لہ نییدی نمغورٹ گوانہ دیرے مو کھلے اونگسے کنگ سکت لق
سکت کو مہ چوکپا دے پلنی اوق پنگ نہ دے شدی شوب پو فیونگسے کھیونگس۔
فیونگسے نہ مو لہ یو چھودس۔ نانگ دی شدی شوب پو لہ کھوانگ مے تنید۔ دیرے
مو دے شوب پو پلنی اوق پنگ نہ فیونگسے ہسری کھنگ لہ کھورے سونگسے دو لہ
تیل چچی فوسے تنگسے مے تنگما نہ دو لہ برونگ توگے من نہ قی چک بیاس جو، دے
من نہ غونگ نہ غنگ چچی بیاس دے کھر نہ زدونگ گنگمہ گار کھیر گار مہ کھیر ہرتچیا
کھوانگ مہ سونگس۔ زی نہ کھوانگ ژا دیکھہ کھڈس۔ تانہ اوہوری سپیانکو بوس جو
اوہوری چچن بوس جو، اوہوری ای بوس جو، تانہ جانوری سکت چچی میدپا چنگ سہ
مہ کوس۔

کھو لہ خسمس، موسی زی کھدے اونگمو مہ رگیل زیرنی اپنا۔ کھوسی زیرس،
”زی یانی چہ بیاس؟ نا لہ دکھہ مو سہ تھونگما مید۔ کھر زدونگ سہ تھونگما مید۔ جانوری

تا شونگ سکت گن کو مید پانڈانگ لہ چنگ سہ کوا مید۔ چہ بیاسفی ان دیو یانی؟“
 ”تا چہ بیک لے بو نا سی دے بزنی اوق پنگ نہ ہلتین دوکپا نہ موسی
 دے شدی شوب پو دے پلنی اوق پنگ فنگس۔ فنگا نہ نا سی دے شدی شوب
 پو لہ مے تنگفی اینا۔ فی جسمبو اے ککا نیسکا نہ بر لہ کھیانگ کھریل چوکسے یقسے دی
 شدی پھوسے دوکپا نہ دو فری نا سی مے تنگفی اینا۔“

تا دے ژھنی سکل لہ ٹھوب نہ زی لچو لہ تھمسے دے شلمنگ نہ نیسکا
 کھیرے فوغین لنین رے لہ کھیرین تھہ سنگ سونگسے نہ ننگ نو تھونس۔ تھونا نہ بادشاہ
 سی ترس۔ ”چہ سونگ گانگ سونگ؟ لچونگ کنگمونگ چدے خیارسید۔“

تا موسی دو بادشاہ لہ ہرمنگ تنگسید۔ تنگما نہ تا بادشاہ لہ خا اونگس۔ اونگسے نہ
 زیرس، ”کھر مید زدونگ مید چنگ سہ مید۔ کھدانگ دی بو سترنگ گار دوس نہ
 کھتی سننگ شیشک دوکپی ان۔“ تا بادشاہ سی مو ژوسے خلونگسے زا ژے بین
 یقس۔

تا کھو کمرنگ نہ کھوانگ بیونگما میدپا۔ جقا خسومی جوکتو کھو لہ جسمس، تا نا یا
 اپنی شیدا چک گک۔ زیرے کھو جکھسین ژھبسین اپنی شیدا سونگس۔

سونگے اپنی لہ سلام بیاس۔ بیانہ اپنی سی ترس، ”لے ملی اتا چا اونگ
 ژوک اونگس؟“

زیربانہ کھوٹو سے فریاد بیاس۔ اپنی سی زیرس، ”چہ سونگ کھیانگ لہ؟“
 گوانہ کھوسی دے واقونگ ہرمنگ تنگس۔ تنگمانہ اپنی سی زیرس، ”شدی
 سی کھیانگ لہ مو مہ کھیونگ زیرسیدپا میدپا؟ تانا لہ چنگ سہ چارہ مید۔ فی سہ
 بسنگ میدپنی ان۔“

آخر پیکھ کھوسی زیرس، ”انویانی چی بید نہ بیوس۔“

زیربانہ اپنی سی زیرس، ”یلے انوے روزی نالہ ینگ چنگ پھوقھا مید“
 زیرے نہ کارفونوٹو چک نہ نقپونوٹو چک منس، منے نہ موسی زیرس، ”دکھ نہ سونگے اوا
 ژھوق تھنگ چی یود۔ دے ژھوق تھنگ پیکھ تھونمت۔ تھونمانہ یو بیاسے کھیانگ
 دے ژھوق پورگلے ابینگ مہ تھونمی ان۔ گوانہ کھیانگ دے ژھوق پورٹوب۔
 دیکھ نہ کھیانگ ابینگ تھونمانہ ینگ سکمبرو تھنگ چک دوکپت۔ دے تھنگ پورگلے
 ایڈارے تھونمانہ لم چی دوکپت۔ دے لم پورگلے سونگے گبڑارے تھونمانہ دے
 لم پورلہ نیس گوات۔ چوق دے لم گٹ پنگ تھونمانہ کارفونوٹو نہ نقپونوٹو کھیانی سی فود

تونگ۔ کارفو ٹو سونگنی لم پوری کھیانگ سونگ، نقپو ٹو سونگنی لم پوری کھیانگ مہ سونگ۔ دے کارفو ٹو سونگنی لم پوری کھیانگ سونگسے ملے چک لہ کھیانگ تھونانہ دیکھ پُھومک چچی دُوکپت۔ دے پُھومک پیکھہ ہانگمے دُوکپت۔ کھیانگ دے ہانگمی کھہ ٹھول۔ ٹھولے نہ دیکھہ رنگمو لیکھر چچی دُوکپت۔ دے لیکھر پو چدے کھیونگسے نہ دے لیکھری سکل پو فوشنگ دُوکپت۔ دو کھیانی سی ہرٹوبے نہ خلینگبو فوس۔ خلینگبو فوسے خلینگبو فوس نہ کھری مک پو لہ موتھونگنوک لقیہ تنگسے مہ ہلایب۔ یا یو ژانہ نا لہ نیند۔ ینگ چنگ یتا مید۔“

”نی مک پو لہ تھونگ نہ سہ چھوق۔“ یلے کسل گیو خسی کھہ اپنی سی ٹو منس، سترے منس، کھو دونگ کھورے ژھوق کن ہرٹوبین سونگس۔ دیرے کھو دے لم گٹ پیکھہ تھونس، کارفو ٹو نہ نقپو ٹو فود تنگس۔ پُھومک پیکھہ تھونس۔ لیکھر پو چدس۔ خلینگبو فوس۔ فوسے خلینگبو فوس، فوا چک تا پری نو گنگمہ سی مو سکل لہ تنگسے جو رگدے ہرژیدسوک۔ ینگ کھو دیکھہ لقیہ تنگما نہ دیکھہ گار یود۔ دیکھہ نہ کھو نورے دکھہ اونگسے تا کھو لہ خسمس، ”نانگ دیشارے نوروگی چنگ یونگ سہ اونیدا؟“ دو زیرے کھو دیشارے نورے خلینگبو فوا نہ دونگ سہ اونیدسوک۔ گوانہ کھو مک گنگ ژے دوکسے خلینگبو فوا نہ یونگ سہ اونیدسوک۔ یو بین اونگ اونگ پو لہ اونگسے کھو

شام خوفناکی بنگ نہ ننگ چکنگ تھونس۔ تھونا نہ دیکھ سکغری کارفوسوگنغی سمغرو درلے
یودپنی مک پولہ مک کھرب تنگسے آپو چک دیکھ فیاق بین دوسے یودسوک۔
دیرے کھو اپولہ سلام بیاس۔

اپوسی ”وعلیکم السلام“ زیرس، جائے نماز زدمس، زدمس نہ اپولہ نہ کھو
سی زان بان زوس۔ زوس نہ اپوسی کھولہ زیرس، ”لے بوٹھا خیرے بیرے
تونی۔“

زیربانہ کھوسی زیرس، ”نی شدیا چنگ خیرے بیرے مید۔“

ینگ کوپچی دوسے نہ ینگ زیرس، ”لے بوٹھا خیرے بیرے تونی“

زیربانہ کھوسی زیرس، ”چنگ سہ مید۔“

”ما چنگ سہ میدا؟“

”تاچہ بیک لے کسل مامید زیربانہ سہ یانگ نہ برپو چنگمین گوید۔ گوانہ

نی شدیا خینگبو چک یود۔“

”یو چک فوس“

”یانگ دی چھونو بزرگ پو بی دُونُو خَلنگبُو فو چنگمین چی گوید۔“

”چنگ مہ گو لے، کھیانگ ژا نا ژا اینگ۔ ستروق تھد چوکپا لہ چنگ سہ

مہ گوے ان۔“

یلے کسل تا کھو خَلنگبُو فوس۔ فوا نہ تا نہ ہلانگ اونگسہ ہرژیا شروع بیاس۔

دوتھونگما نہ اپو لہ دو سٹیان اونگس۔ اونگسہ اپوسی زیرس، ”یلے کسل نینگ نُو

کھروانگ پا ہلٹنُو چک نہ کھروانگ پا برقمے یود۔ دونگ نہ یو زدیب مہ زدیا؟“

”تانی پکن لہ سکوربالے کسل یری کھروانگ پا ہلٹنُو نہ کھروانگ پا برقمو نہ

ناسی چہ بیک؟ نا لہ ای چھدنی ہرژس نہ گار سونگ نہ یوفوے ان۔“

”لے بُو دینگ نُو جکجک حکمت یودپنی ان۔“

”دو چہ یودپنی ان؟“

”کھیانگ گار ہرقسا ہرموسا دشمنی سکل لہ تھون نہ برقمو لہ سونگسہ یلے

برقمہ کھیانگ رَنگ چنگ بیوس۔ کھیانگ ہلٹنُو سونگسہ رَنگ تیانگ بیوس زیرس نہ،

برقموسی گنگمہ چننن گوے ان، ہلٹنُو سی گنگمی گو چننن گوے ان۔“

”یا اونا یا نگ کھیر۔“ زیرے دے خلینگبو اپو لہ منس جو۔ برقمو نہ ہلٹنو کھوانی کھورے اونگس۔ گومبا فچو چونے تین چی کھو لہ جسمے اونگس۔ یلے دے اپو سی چی ٹھگ چی بیاسنی انا۔ نانگ کھوری کھہ تھک ہلتیک۔ زیرے نہ یلے برقمہ کھیانگ سونگسے اپو چنگ کھیانگ ہلٹنو سونگسے اپوے گو فری ہر ژقسے خنوم تیونگ۔ یلے کسل برقمو سی اپو چنگس، ہلٹنو سی اپوے گو فری تیانگس۔

تیانگما نہ اپو سی زیرس، ”لے کھری شردے برقمو نہ ہلٹنو سہ کھیانگ کھیر، دی خلینگبو سہ کھیانگ کھیر، نا لہ تیانگ مہ چوک۔“

تا کھو لہ ینگ چنگ لس مید، نیمو گنگمہ خلینگبو فوین کھورین سونگسے ینگ یول چنگ تھونس۔ دے یول پنگ سہ کھو اپو چک نہ تھوکس۔ اپوے شدیا برانگسہ ڈوکس۔ اپو سی کھو لہ زیرس، ”لے بو کڑا بڑے توئی،“

زیربانہ کھو سی زیرس، ”ئی شدیا چنگ سہ کڑے بڑے مید۔ خلینگبو چک

ژا یود۔“

”یو فوس“ زیربانہ کھو سی خلینگبو فوس۔ اپوے کمری چھن پنگ نو جائے ناز ژوخ قالین چک یود سوک۔ خلینگبو فوا چک اپو سی کھو لہ زیرس، ”لے بو یو نہ

کھری خلیگبو مہ زدیبا؟“

زیربا نہ کھوسی زیرس، ”یو ژوخ نئی ننگ نو یوتڑے یودا۔ چہ بیک
یری دی قالی نہ ناسی؟ نا لہ ای چھد فی ہر ژس نہ یونوے ان۔“

”لے دینگ نو جگ حکمت یودپنی ان۔“

”چہ یودپنی ان دینگ نو؟“

”کھیانگ لہ گا شہر چکنگ نو گو سنی اونگس نہ کھیانگ بیکھ دُو کسے نہ یلے
قالی نا فالان دے شہر پنگ کھیر زیرس نہ جہاز پڑے شوخمو بیا سے دینگ نو کھوسی
کھیر بی ان۔“

”مہ دُوگی؟“

”انی۔“

”یا اونانی کھیر۔“ قالین پو نہ خلیگبو بدل تنگس۔ ایڑارے تھوننا نہ برقمو
نہ ہلٹنو لہ سکلس، ”کھیانگ سونگسے اپو چنگ کھیانگ سونگسے اپوے گو فری
تیونگ۔“ برقمو سونگسے اپو چنگس جو۔ ہلٹنو سونگسے اپوے گوینگ نو تیانگس۔ قالین

پو سے کھوانگ لہ تھوبس۔ خلینگبو سے کھوانگ لہ تھوبس۔ یو بین کھیرے شہر غینگ تھونس۔ چک پنگ نہ تھوب جو کھو لہ فنگمی نینگ چک دو گوے کھ کلبا نہ ایونگ لہ کھوانگ مہ تھونگی کھوانگ لہ ایونگ تھونگی۔ ینگ اپو چلنگ نا کھو لہ چھتپو رگی چک۔ می نہ بر لہ چھتپو رگی خیا اونگی۔ فیونگسے تیانگما نہ کھانیس بیونگی۔ اپو چلنگ نہ کھو لہ زگل گوق بونگبوی چک۔ دے زگل گوق بونگبوی گوے کھ نہ جندو تک یوک چک فشدے نہ جنوس نہ بک ژومانافے برژھمنگ نولو ستونگ چگی لم چدپنی انسوک۔ دے کنگمہ لہ کھروانگ پا برقمہ نہ کھروانگ پا ہلٹو تیانین کھیونگسے کھو کھوری کھرنگ تھونس جو۔ تا کھو کھوری کھرنگ نہ بیونگما کھوانگ میدا جو۔ کھو کھوری یا خلینگبو فوین ڈوگیدا۔ بو نو زان بان کھیونگما نہ کھو خلینگبو فوا ژھدیدا۔ کھرنگ نہ کھو ملا بیونگما میدا۔ ینگ اسقلدے وزیر لہ سکت زیرس۔ اسقلدے وزیر سی ترس، ”لے بادشاہ گارسونگی اپنا یانگ؟“

”نا فلان دے ملسی کھ کھور با سونگی اپنا۔“

بوا سی تازی لہ تبرا تنیدا، ”کھیانی بیاسے نہ نی بو لہ دی کنگمہ بیاسنی

ان زیرے۔

”جق کینگ نہ جق چک اسقلدے وزیر فرؤ اونگسے کھو کمرنگ نہ فیونگس۔
 کھونگ باہر کھور باگوے اپنا۔ دے بوٹو لہ کھوسی کھوری دے شرٹ پو نہ پینٹ پو
 کھروے یوق زیرے نہ کھودانگ کھور باسونگس۔ لوقسے اونگسے کمرنگ تھوننا نہ دے
 خلنگبو میدسوک۔ دے بوٹو لہ سکت زیرے کھیونگس، مو لہ ترس، ”دے خلنگبو گار
 کھیرس؟“

”چاہا جو بیکھ یودپا۔“

”حرامزادہ نو کمرنگ کھیانگ تھونمی نا تھونمی، ینگ سو لہ پتہ مید، گار
 کھیرنی ان نہ زیر خیارے۔“

”نا یری کپٹو کھروا لہ کپٹو کھیونگما نہ دینگ نہ خلنگبو بودے پانگ پیکھ
 فوس۔ فوقپا نہ دوچھقس جو۔“

”یا چھقفوسہ گار کھیرس؟“

”ینگ چق بیاس جو دیکھ نہ نایانگ لہ جکھسے نہ دوچھو لہ کلے تنگس۔“
 یا جق پو دوس جو اے جق لہ کھو رگدے خسمبا بیاسے نہ کھوسی فیونگی

تینگ پوگوے کھ کس، دے قالین پیکھ رگی، ہلٹنو، برقمو گنگمہ یقس تا دے بونگبو
 چہ بے انسوک۔ ہو بیا نا کھب چی لدنمی انسوک بابیا سے نہ سالہ فنکمانہ دو ینگ
 بونگبو لدنمی انسوک۔ یا قالین پیکھ کھو دے سامان گنگمہ یقس، کھوانگ سہ دوس۔
 دوکسے نہ کھوسی دے قالین پولہ حکم بیاس، ”یلے قالین کھیانی نا حلال پری گا یول
 ینگ نو یودپی ان نہ نادینگ نو کھیر۔“

یلے کسل دے قالین پوسی کھولینے کھیر کھیر پو لہ کھیرے پرستانی بادشی
 گھری گونہ لہ تھونین چی کھو لہ پتہ سونگس۔ ییلے یو کھوانگ بادشی کھر پو انمنگ
 زیرے نہ کھو بادشی گھری ہندوق بیس جو۔ ببے نہ کھو فینگمی نتنگ پو گوے کھہ کلس۔
 گھری نتانگجونگ سونگس۔ دینگ تھونانہ حلال پری جو پری نو گنگمہ سی سکل لہ تنگسے جو
 کھوربا سونگسے لوقسے اونگسے گھری زگوہرژئی کھہ نہ موری خاص اشے نوونگ نہ نیمبو
 اونیدسوک۔ اے گنگمہ لوقسے گویدسوک۔ مو موری کمرنگ نو جوکس۔ جوکفا نہ کھوسہ
 موے گیب پنگ نو نتانگجونگ سونگس۔ مو پلنگ پیکھ فرید لہ فنگس۔ دیکھ نہ موسی یو
 زیریدسوک، ”یلے بادشی بو سر زمان کھیانی چہ بیاجس چی بیاس؟ ناسی چہ مہ بیاس؟
 کھیانی چہ بین یود؟ نالہ چہ گوین یود؟“

مانی یو زیرین ابا لوغید۔ مانی یو زیرین دیہا لوغید۔ کھو دے زگو چھن
 پنگ لنگسے ہلتین دوگید۔ دیکھ نہ زگو چھن پنگ نہ کھوسی زیرید، ”ہئی ہئی لے
 پرستانی بادشی بو نو کھیانگ کھری بوانی کھرنگ تھونے پری نو گنگمہ سی سکل لہ تنگسے
 کھورین یود۔ نالہ کھری فری ژامشے زدک نہ زفے تھونید۔“

مو ژھود سونگس۔ ہلتا نہ سو سہ میدسوک۔ الماریوننگ ہلتس میدسوک۔

ینگ موری پلنگ پیکھ فنگس۔ فنگسے نہ موسی ینگ یو زیر بانہ کھوسی ینگ یو
زیرید۔ گوانہ آخرموسی نازگنید، ”کھیانگ لدن چوکھی خُدا لہ نازگق کھری شردے
کھیانگ گار یودپی ان نہ اونگ۔“

زیر بانہ کھوسی زیرید، ”اوکھیانگ شدی شوب پنگ دُو کسے کھیانگ نا لہ
چہ بیاد؟ کھیانگ نا لہ چنگ بہ بے نا بور۔ دو مید نہ نا فی شکل پوکھیانگ لہ ہلتنا
مید۔“

گوانہ موسی نا بورس، ”سلیمان پیغمبری مار فوجلی شوقبوی جق چک لات نہ
مناتی جق چک ناسی یانگ لہ چنگ بیامید۔“

نا بور بانہ کھوسی فینگمی نینگ پو گوے کھ نہ فُودس۔ فُودپا نہ مولہ سہ
تھونگس۔ دیکھ نہ نیسکا غوبیاسے نُوس، برانگتروت چی بیاس۔ موسی موری ژونمو لہ
سکلس، ”درنگ نا اشن ہلتوخسے یود ڈونگنگ نُوشا تھلے تنگسے کھیونگ، چپاتی نیس
تھلے تنگسے کھیونگ۔“ پلے کسل ڈونگنگ شا تھلے تنگسے کھیونگس جو۔ چپاتی سہ تھلے
کھیونگس۔ یا بزوے کھ ژھن لہ دیدنہ کھا بوری کھ سہ کھیونگس کھونی زوس۔

جقمے خنوم بجی لہ تا چہ سونفی انسوک؟ مولہ تا ہلا یولی بادشاہ سترن یولی

بادشاہ درے یولی بادشاہ، دی خسومکا سی مولہ ہلپہ تنگھی انسوک۔ دے خسومکا سی مولہ ہلپہ تنگھے ہلا یولی بادشاہ نہ درے یولی بادشی کھ سترن یولی بادشاہ سی تھنوں بیاسے کھولہ دونی کھ رگیال تھونہی انسوک۔ دے یول گنی کھ سترن یولی بادشاہ سی پراڑوک لہ می تنگھے کھوسی قبضہ بیاسنی انسوک۔ گوانہ موسترن یولی بادشاہ لہ سکیوربا تیارسونگھی انسوک جو۔

دیرے سترن یولی بادشاہ سی مولے بوالہ زیرس، ”گوانہ تا بونوتنگ نہ لیاخمو گویدپا، گوانہ نام تنید نہ ناسی تیاری بید۔“

زیربانہ بوالہ زیرس، ”اوناناسی بونولہ تریا تنید۔“

زی سی بونولہ ترس۔ تریا نہ موسی زیرس، ”تامہ دوکپی ان۔ نا چینی بادشاہ لہ دوکسے یودپنی ان۔“

تادے انولہ خا اونگسے نہ زیرس، ”لے بونولہ دوکھیانگ چہ بکواس زیرید۔ یوکھیانگ گوپا چامہ زیرس؟ اے ہلا یول نہ درے یول لہ ہلتوسی سترنی ہرق سونگسے سولہ مہ بیاسفونگ بیاسید۔ یونڈانگ لہ سہ گوا تھدید نہ کھیانگ مہ دوک۔“

”تاچہ بیانولہ چنگ چارہ مید۔ ناشی پائیس لہ دوکپا یتامید۔“

”اونا یوکھیانی کھوانگ لہ زیر۔“

”نا جکھسوکا؟ زیر بی ینگ۔“

موسی زیرید، ”لے بادشاہ نا چلینی بادشاہ لہ دُوکسے یود پنی ان۔ نا اشی پا نیس لہ مہ دُوکپی ان۔“

بوا سی مو لہ زیرید، ”لے بوٹو کھیانگ سترن یولی بادشاہ لہ دُوکپا رگوسوک۔ مید نہ کھوسی ہلا یول نہ درے یول لہ چی بیاسید نہ ندانگ لہ سہ یا حالت پو بے ان۔“

تا کھوسی ژامرے زیرس نہ زیر مو لہ چنگ اثر کھوانگ گوا مید۔ موسی زیرید، ”میول چہ گوا یود نہ یود یانگ لہ چہ گوا یود نہ یود۔ نا لہ تانیس لہ دُوکپا یتا مید۔“

تا پرستانی بادشاہ سی سترن یولی بادشاہ لہ دیو زیرے می تنگس، ”نا سی ژامرے کوشش بیاس نہ سہ فی بوٹو منائی گوا مید۔“

دو زیرے تنگما نہ سترن یولی بادشاہ لہ خا اونگس۔ اونگسے زیرس، ”یا اونا

ہفتہ چکی ننگونگ پنگ نو کھری کھر نہ یول لہ چہ بیانا ہلتوس؟“ زیرے نہ کھوری
 سترن یولی ہرق کھدے اونگے پرستانی بادشی شہری تھنا لہ کھوے ہرق گنی سی
 کیمپ سترس۔ تاکھوسی حجت لہ پرستانی بادشی شدیادیو زیرے می تنگس، ”دخن سہ
 وخ یودگوانہ فی ہرق گنی یری شہری تھنا لہ کیمپ تنگسید۔ یانگ بوٹونا لہ سکيور۔“

بادشاہ سی بوٹو لہ ینگ ترس۔ تریانہ ”تایانی چہ بید نہ بیوس بو، نا ڈوکھی

مین۔“

دو زیربانہ کھوسی زیرس، ”لے کھیانگ یودپنی دے اشی پوگار یودپنی

ان؟“

”یاوا یودپنی ان۔“

”اونادو فیونگے کھیونٹی۔“

”اویانی سی چہ بیات فی اشی پو لہ یانگ نا بور۔ فی اشی پو لہ مہ

خنودپنی یانگ نا بور۔“

کھوسہ دے شوپونٹی حوالہ منے نا بورس جو۔ بوربانہ کھو فیونگمی نتنگ پو

گوے کھ نہ فُودس۔ فُودپانہ مسینگ صورت کمال یودپنی جوان چمی یودسوک۔

”لے بو تانی بوٹو کھیانگ لہ دُوکسے یودپنی انمنگ۔ ایکھ شہری تھنی کھ

سترن یولی بادشاہ سی کیمپ تگسید۔ دو لہ چہ بیکننا؟“

”یا دو لہ یانی فکر پو چا بید، دو لہ نا گوید۔“

”اونارگی بگی چنگ یودا؟“

”یا چنگ چہ رگوسید جو۔ چھتھو خیا زوس سونگنی رگی چک نرینگ یود جو۔“

”اوناہرتا بے؟“

”چنگ چہ رگوسید جو۔ زگل گوق سونگنی بونگبوی چک نرینگ یود جو۔“

”یا اوناکھیانگ سونگ۔“ کھو زگل گوق بونگبوی کھ رونے کد کد بین

گوانہ پرستانی بادشاہ لہ خشمس، ”یا اے تھنگ پیکھ تھونا نہ سترن چگی پوق ردبید، ردبا

نہ تانی بوٹو سترن یولی بادشاہ لہ سکیورید۔“

دیرے کھو موڑ چلنگ چوق تھونا نہ کھو فینگمی نینگ پو گوے کھ کلس۔

بونگبوی لہ گوے کھ نہ ہرڑے کھ تھونے من فشس جو۔ دو خلونگ ہرتا لئس جو، قالین

پیکھ دُکس جو دوسی تواق لینے کھیرے شہری تھنا لہ فبس۔ دیکھ نہ کھوسی کھروانگ پا ہلٹنو نہ کھروانگپا برقمہ لہ حکم بیاس، ”یہ کھروانگپا برقمہ کھیانی سترنی ہرمق چین سونگ۔ کھیانگ ہلٹنوسی کھونی گونگ چغین سونگ۔ لزا لہ نانگ اونید۔“

یلے کسل برقموسی چین سونگس، ہلٹنوسی کھونی گونگ چغین سونگس، لزا لہ کھوانی سی ہرتوین سونگس۔ یا ہرتوین سونگسوںگ پو لہ سونگفوسترن یولی گوے کھہ تھونس۔ سترنجانونگ گنگمہ سہ رلبس۔ رلبے نہ سترنی بادشی کھر پوے کھہ قبضہ بیاس جو۔ کھوری منخ پو رلبس جو، ”فلان دی تاریخ لہ چین شہری بادشاہ سرزمانی سترن ہرمق نہ تھنو بیاسے رگیل تھولبے دی کھر پوے کھہ قبضہ بیاسنی ان۔ ینگ دیوسوسی قبضہ بے کوشش بیاس نہ ناسی سترنی ہرمق لہ بیاسفا ثوخ بے ان۔“

دو رلبے لوقسے اونگسے بادشی کھرنگ تھونا نہ سامان گن زدمس جو، بونگبو ینگ یا زگلگوق بونگبو لدن چوکس۔ یا بونگبوی کھہ جونس جو۔ ینگ یا چھتھپورگی کھورس جو۔ کد کد بین اونگس۔ اونگما نہ بادشاہ سی ترس چنالے بوچہ سونگس؟

زیربانہ ”بواناسی سترنی ہرمق رلبے چھمسید۔ دے سترن یولنگ نو پراٹوک لہ یانگ می تونگ۔“

تا بادشاہ سی سترن یولنگ نو تنگما لہ پرستانی میونگ زدمس۔ زدمسے نہ زیرس، ”کھدانگ لہ سترن یولنگ نو پراٹوک لہ گوارگوسید۔“

زیربانہ کھوئی سی زیرید، ”یانی نیا ریس بیاسے تنگمی انا یا انیکھ نیا ڈوکپا بیاسے تنگمی ان؟ انیکھ ڈوکپا بیاسے تنگمی ان نہ یانگ نیا لہ عہدہ منے ندانگ انیکھ بادشاہ بیاسے تنگمی ان نہ یانگ دے خپرو زیر۔ تا دو مین نہ یانی لزا تروک لہ لزوقی ان نہ سال لہ لزوقی ان نہ، چہ بے ان نہ یانگ نیا لہ دو زیر۔“

زیربانہ کھوسی سرزمان لہ ترس، ”چہ بید لے بو؟“

زیربانہ کھوسی زیرس، ”یانگ تھدفویوس، ”اے کھر پوے کھہ تانا سی نری منخ رے او نکسید جو۔ دو سوی اتا لہ مجال مید۔ پقری فشک نہ نا کھدانگ لہ سترن یولی ہرق لہ بیاسفا ثوخ بے ان۔ دو سے اینگ کھدانگ بادشاہ بیاسے ڈوکپا سونگ۔ دیکھ نہ بوالہ بب تونگ۔“

دو بیاسے تا بادشاہ سی کھوری ہرق فید پو دیکھ تنگس۔ ابا تا اے سترنی ہرق فید پو درے یولنگ یودپنی۔ اے فید پو ہلا یولنگ یودپنی۔ تا کھو دے شہر نیسکنگ سہ کھو سونگس۔ دونگ ژھنگما ردلس۔ دونگ سہ پرستانگ نہ می تنگس

جُو۔ چھمفانہ کھوسی بوالہ زیرس، ”یلے بوا تا یانگ لہ سکون سونگسا مہ سونگس؟ ینگ یانگ لہ سوسی حملہ کھیونگچس مید۔ یری شزدے سونگ نہ نی بوانہ زی لہ اپنن فکر نہ کھو کھول گوین دُو کٹوک۔ نالہ نری یولنگ گوے اذن شزدے بیوس۔“

”لے بوائی بُو نالہ دی بوٹو حلال پری ژا میدپا میدپنی ان۔ تادیشے کھر نہ زدوونگ نہ جائیداد ژھنگمہ ناسی چہ بیا؟“

”یلے بوا کسل یانگ لہ بوٹو چک میدپا میدانگ۔ نالہ ککا فونو خنوم یود۔ امہ بوانہ زینگ نانگ چوقپا رنگن یودپنی ان۔ گار سونگسید گار سونگفا مید پچھدکھ مید نی بوانہ زی لہ۔ متی شزدے نالزا تزوک لہ لوکھور لہ ینگ لوقسے اونگٹوک دو سے تا گونالہ لیگی ژھا ژھا یود۔“

زیرباچک ”اوننا چہ بیک نی بوٹو کھیانی کھیرے یود کھیانگ خدائی فغرا سونگ۔“

یلے کسل تا کھوسی دے کھوری سامان گنگمہ نہ حلال پری، کھوانگ دے قالین پیکھ دُوس۔ قالین پوسی نونگ نہ غنی کھ کھیرے کھوری یا تمھنگ پیکھ فبس۔ دے قالین پوسی بادشی کھری فری سکورین کھیرنی لہ۔ تا چینی بادشاہ

دوقس۔ چینی فوجی چھوٹو لہ سکت زیرس، ”یلے ڈیوری جہاز ٹوخ چی ابا کھیر سید۔
کھدانگ دوچہ امانا ہلتوس۔“ تڑونگ فوس جو فوانہ فوج گنگمہ دمس۔ دیکھ نہ کھونگ
دے تھئی تھئی کھہ نہ دورین کلے ہلتین دوس جو۔

تا کھوسی حلال پری لہ زیرس، ”یلے حلال پری نڈانگ کھر پو لہ کھورین
اونگسید۔ تانی بوا لہ گاری فوج چی اونگھی انا خمسے کھوری فوج گنگمہ زد مسے
کھیونگسنگ۔“ یلے کسل تا کھوسی امنی جھنڈا کھورس جو۔ چینی فوجی چھوٹو سی
دورین کلے ہلتین یود۔ دیرے کھو ایکھ نہ کارفو جھنڈا کھورے اونگس۔ اونگما نہ
دیرے چینی فوجی جرنیل پوسی اہیکھ فوج پو لہ تیار دوک زیرے سکے یود پنی۔
کھو لہ بادشی سرزمان ٹوخ چی انمونوزن سونگس۔ دیرے دیڑارے تھونا تھونا کھو لہ
پکا یقین سونگس۔ بادشی سرزمان انمو۔

گوانہ کھوسی فوج لہ حکم بیاس، ”کھدانگ گنگمہ سرزمانی استقبال لہ
سونگ۔“

”مہ دُوگی لے کسل؟“

”انمنگ“

تا کھو اونگے بادشاہ لہ رگسکت کھیرس، ”بادشاہ کسل دوسے دے
اونگفونگ سرزمانی جہاز پو انسوک جو۔ کھو کھوری خاتون پو کھدے یینگ لوقے
تھونسید۔“

”دو سونگ نہ سرزمان لہ سکت زیرے کھیونگ۔“ سرزمان لہ سکت
زیرے تنگس۔ اسقلدے وزیر ی بو نہ یینگ چھونو چک۔ تنگا نہ کھوسی زیرس، ”بے
شک بوا چھونو ان، ان نہ سہ نا ایکھ گوالہ تیار مید۔ ککا نیسکا نہ فی شیخ پو بیاسے
مید پانا دکھ نہ گوے مین۔“

دیرے ککے ککے چین شہری کونہ کونہ لہ اعلان سونگس۔ سرزمان یینگ
لوقے اونگسید۔ کھدانگ سو سرزمان نہ تھوکپا تھدیدنا یولی جوان گن، ژھر مونگ،
یولی تھئی کھ سرزمانی استقبال لہ اونگ۔ دیرے ژھر مہ ژھونوٹے جوان گنگمہ اونگسے
بادشی کھرنگ تھونس۔ دیرے اسقلدے وزیر نہ کھوے بو اے وزیر گن بقچی سونگسے
سرزمان لہ زیرس، ”چینی ہرق پورا دمے اونگسید۔ یانگ لوقے اونگنی رگنوینگ نو
یانگ نہ تھوکپا لہ۔“

تا اہیکھ چہ گوید؟ بادشاہ سی جق بدون ہرق لہ زان تنگس۔ پورا چینی

ہرتق لہ۔ جتھا خنوم سرزمان کھوانی زان منابیاں۔ تابادشی زان گو قسے سرزمانی زان تنگمی ریس اونگما نہ کھوسی تھنگ پیکھ زان کلبی تیاری بیاس۔ امہ چلینی ہرنی سی دیو مطالبہ بیاس، ”گوانہ یری شزدے نیا یری شدیا زان لہ اونید۔ امہ نئی شرط چک یود۔ دے شرط پیکھ یانگ تھونید نہ نیا اونید مید نہ اونگما مید۔“

زیربانہ کھوسی ترس، ”کھتی چه شرط یود؟“

”نیا لہ اونچن فکر سونگسید پا سرزمان لہ شدی چک تھوبسید زیرے۔ گوانہ دو سے دو شدی ییننگ لو دو پرستانی بادشی بو نو انمنگ لو۔ نیا عوام گنگمہ لہ مو سے دیدار پوتھونگما رگوسوک۔ دو نیا لہ ہلتید نہ نیا زان لہ اونید، مید نہ مید۔ دو چا زیربا نہ نئی سننگ لہ اونچن رگنو اونید۔ یلے دیو خاتون چی انسوک شدی مین سوک زیربی نیا نئی یول لہ رسکت کھیرید۔“

زیربانہ سرزمانی سی خاتون پو لہ ترس۔ تریانہ موسی زیرس، ”کھونگ لہ نا کھوانگ تھونگما تھدنگ نہ نا ہلتون۔“

یلے کسل تا کھونگ دے تھنگ پیکھ سیٹچ فچوس جو۔ مو دیکھ کھیونگس، کھیونگس ہرتق لہ مو سے دیدار ہلتنس۔ گنگمہ مو سے دے شکل و شمائل پوتھونگس حیران

سونگس۔ دیکھ نہ چینی پورا ہرنی سی زیرس، ”درنگ نہ اہا نئی بادشاہ پوسر زمان
 ان۔ بادشاہ لہ زیر درنگ نہ اہا سر زمان تخت پیکھ کلید نہ نیا یری تابع بید مید نانا
 نئی ریاست الگ بید۔ اے دے بونگ بونگ نہ نیا چہ بید۔ دیوری چیننگ نہ لو
 ستونگ چگی لم تھق پو جہاز چی مید گاڑی مید چنگ سہ مید پا کھو پرستانگ
 سونگس ینگ حلال پری کھدے کھیونگ کھن پو لہ نیا بادشاہ مہ زیر با دیکھ کھوڑو
 نیس لہ تھم تھم بین دُک کھن کُن نیا سی بادشاہ فچوا انی؟ دو ملا مہ گوے ان۔ یدائی
 بادشاہ لہ سونگس زیر۔“

کھونگ سونگس بادشاہ لہ زیرس ”لے بادشاہ سلامت عوامی سر زمان بادشاہ
 فچوید لو۔ اے نیسکا بادشاہ مہ فچوے ان لو تا دو مید نہ کھوئی ریاست الگ بے
 ان لو۔“

تا کھو سہ عوام لہ ہلتا رگوس۔ کھوسی اے ککا نیسکا لہ ترس۔ تریا نہ کھوئی سی
 زیرس، ”اوتا دو سونگ نہ بادشی کھر پو نیا لہ رے مہن۔ کھو لہ ایکھ تھنگ پیکھ کھر
 زدونگ یود۔“

گوانہ کھوئی سی زیرس۔ یدانگ لہ اہیکھ کھر زدونگ تنگس مہنوک۔ مگر یا

چینی بادشی کھر پو بادشاہ نہ دریسے گوے ان۔ دو یدانگ لہ مہ تھوبی ان۔ اے پرستانی بادشی بوٹوے کھر پیکھہ چہ اعتبار کھر حق لہ کھر پو نہ دریسے کھورے شورے سوئس۔ دیوتی مین۔ کھر پو بادشاہ نہ دریسے گوے ان۔“

تا دیکھ نہ بادشاہ سی اعلان بیاس، ”درنگ نہ ابا عوامی رنبرو نہ زومے سرزمان بادشاہ ان۔“ یولی چھونو، ترانگپہ، وزیر، چینی فوج کن گنگمہ سی دستخط تنگس جو۔

یلے کسل تا نہ سرزمان زندہ بادتین بادشاہ سرزمانی خدمت لہ اونگسے نہ زیرس، ”یری شردے نئی انوسترنگمو گنگمہ لہ یوار یود دی خاتون پو بی دیدار لہ ہلتا یودپی۔ دو فری یدانگ نئی یولنگ نو دعوت لہ شخفا رگوسوک۔ یلے کسل تا کھو خاتون پوسہ کھدے تبتی کھہ نہ دورہ بیا شروع بیا سپو لہ چینی تھنا تھونے من دورہ پیدا جو۔ تا کھو یولی گوا ہرزا دورہ بیا سے لوقسے اونگسے کھوری کھرنگ نو بوازی گنگمہ نہ نیمبو ڈوفنی رُونگ نہ خیرا۔

